

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem, ve věci

žalobce: **M. G.**, narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený JUDr. Radkem Bechyně, advokátem,
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
se sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 8. 2016, č. j. 3309/DS/2016,
JID: 116810/2016/KUUK/NovK,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 18. 8. 2016, č. j. 3309/DS/2016, JID: 116810/2016/KUUK/NovK, kterým žalovaný změnil rozhodnutí Magistrátu města Mostu, odboru správních činností (dále jen „magistrát“), ze dne 27. 4. 2016, č. j. MmM/038363/2016/OSČ-P/DP, sp. zn. OSČ-Př/018800/461/2016/DP, ve výroku a odůvodnění tak, že § 125c odst. 4 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách

některých zákonů, ve znění účinném do 18. 9. 2016 (dále jen „zákon o silničním provozu“) nahradil § 125c odst. 5 písm. a) a odst. 6 písm. a) téhož zákona. Ve zbytku bylo rozhodnutí magistrátu potvrzeno. Magistrát žalobce uznal vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bodu 1 zákona o silničním provozu, za což mu byla uložena pokuta ve výši 26 000 Kč, uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců a uložena povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč. Přestupku dle § 125c odst. 1 písm. e) bodu 1 zákona o silničním provozu se měl dopustit tím, že dne 17. 12. 2015 v 20:25 hodin v ulici Chanovská v Mostě, v blízkosti čističky odpadních vod, řídil osobní vozidlo tov. zn. Ford, r. z. „X“, ač nebyl držitelem řidičského oprávnění, čímž porušil s § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě uvedl, že žalovaný se nezabýval skutečností, zda žalobce naplnil materiální stránku přestupku. Podotkl, že je nutné rozlišovat, zda řidič řídí motorové vozidlo, aniž by kdy byl držitelem příslušného řidičského oprávnění, či zda řídí motorové vozidlo, přičemž v minulosti držitelem příslušného řidičského oprávnění byl. Trval na tom, že nemohl narušit veřejný zájem a svým jednáním ohrožovat účastníky silničního provozu, neboť oplývá značnými zkušenostmi s řízením motorových vozidel, a proto naplnil pouze formální znaky přestupku. Domníval se, že odkaz žalovaného na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2012, č. j. 7 As 137/2011-52 nebyl příhodný. Argumentace žalovaného podle žalobce nesouvisí s přestupkem, kterého se měl údajně dopustit. Podle žalobce došlo k naplnění zvláštních okolností případu, neboť svým jednáním neohrozil účastníky silničního provozu, když hlídkou Policie České republiky nebyl stavěn pro přestupek proti plynulosti a bezpečnosti provozu.
3. Vedle toho žalobce namítl, že motorové vozidlo řídil s vědomím, že může porušit pouze povinnost uvedenou v § 6 odst. 8 písm. a) zákona o silničním provozu, neboť po uplynutí lhůty blokace řidičského oprávnění jen nepožádal o jeho opětovné vydání, a to z důvodu velkého pracovního vytížení. S ohledem na uvedené žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný předložil k výzvě soudu správní spis spolu s písemným vyjádřením k žalobě. K neprokázání materiální stránky přestupku uvedl, že nepochybuje o naplnění všech zákonných znaků přestupku, jak ostatně uvedl v žalobou napadeném rozhodnutí. Poukázal na to, že pro naplnění materiální stránky přestupku musí být splněny dvě podmínky. Předmětný skutek musí naplnit znaky uvedené v zákoně a dále se musí jednat o zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti. Zájem chráněným zákonem v předmětném případě podle žalovaného je to, aby řidiči dodržovali pravidla silničního provozu. Připomněl, že žalobce pozbyl řidičské oprávnění z důvodu dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, tedy dlouhodobě porušoval pravidla silničního provozu. Doplnil, že argument rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2012, č. j. 7 As 137/2011-52 nepoužil.

5. K druhé námitce žalobce žalovaný uvedl, že rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 8. 9. 2015, č. j. 2448/DS/2015, JID: 121621/2015/KUUK/Zvo, obsahuje výslovné upozornění, že řidič, který podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu pozbyl řidičské oprávnění, tudíž pozbyl odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel, se v případě, že bude nadále řídit motorové vozidlo, vystavuje hrozbě trestního nebo přestupkového řízení. Uvedené rozhodnutí bylo doručeno zmocněnci žalobce do datové schránky dne 15. 9. 2015 a žalobci tzv. fikcí dne 21. 9. 2015.

Posouzení věci soudem

6. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť zástupce žalobce s tímto postupem vyjádřil souhlas a žalovaný se po řádném poučení, že může vyslovit souhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřil.
7. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí dílu prvního hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti podle § 76 odst. 2 s. ř. s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky v projednávané věci ovšem zjištěny nebyly.
8. Soud po přezkoumání skutkového i právního stavu věci dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Ze správního spisu soud zjistil tyto podstatné skutečnosti. Rozhodnutím Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 8. 9. 2015, č. j. 2448/DS/2015, JID: 121621/2015/KUUK/Zvo, bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Mostu, odboru správních činností, oddělení matriky a dokladů, ze dne 4. 5. 2015, č. j. MmM/053005/2015/OSČ/EP, jímž byl žalobce vyzván k odevzdání řidičského průkazu pro dosažení celkového počtu 12 bodů v registru řidičů. Na straně 8 uvedeného rozhodnutí byl žalobce upozorněn, že pozbytí řidičského oprávnění znamená pozbytí odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel. Pokud bude osoba, která řidičské oprávnění pozbyla, řídit motorové vozidlo, vystavuje se hrozbě trestního nebo přestupkového řízení, a tím uložení významných sankcí. A dále že řidič, který podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu pozbyl řidičské oprávnění, je oprávněn požádat o vrácení řidičského oprávnění nejdříve po uplynutí 1 roku ode dne pozbytí řidičského oprávnění. Žádost o vrácení řidičského

oprávnění se podává písemně u příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností.

10. Rozhodnutím magistrátu ze dne 27. 4. 2016, č. j. MmM/038363/2016/OSČ-P/DP, sp. zn. OSČ-Př/018800/461/2016/DP, byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku za jednání shora vymezené. Dne 27. 5. 2016 bylo magistrátu elektronickou poštou doručeno blanketní odvolání zaslané zmocněncem žalobce (AK Linhart o. s.), v němž zmocněnec současně sdělil, že do 10 pracovních dnů odvolání doplní.
11. Dne 1. 6. 2016 byl zmocněnec žalobce magistrátem vyzván, aby podané odvolání doplnil, na tuto výzvu však žalobce nikterak nereagoval, a spis byl proto postoupen žalovanému, který následně ve věci rozhodl vydáním napadeného rozhodnutí.
12. Dle § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu může řídit motorové vozidlo pouze osoba, která je držitelem řidičského oprávnění pro příslušnou skupinu motorových vozidel uděleného Českou republikou, státem, který je členským státem Evropské unie nebo smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru, nebo jiným státem podle mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána a která upravuje oblast silničního provozu.
13. Dle § 125c odst. 1 písm. e) bodu 1 zákona o silničním provozu se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích řídí motorové vozidlo a v rozporu s § 3 odst. 3 písm. a) není držitelem příslušného řidičského oprávnění.
14. Dle § 125c odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu se za přestupek uloží pokuta od 25 000 Kč do 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. c), d), e) bodů 1 a 5, a písm. h).
15. Dle § 125c odst. 6 písm. a) zákona o silničním provozu se zákaz činnosti uloží na dobu od jednoho roku do dvou let za přestupek podle odstavce 1 písm. c), d), e) bodů 1 a 5, a písm. h).
16. Dle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně nebo elektronickou cestou oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno.
17. Dle § 123d odst. 1 zákona o silničním provozu řidič, který podle § 123c odst. 3 pozbyl řidičské oprávnění, je oprávněn požádat o vrácení řidičského oprávnění nejdříve po uplynutí 1 roku ode dne pozbytí řidičského oprávnění podle § 123c odst. 3.

18. Dle § 123d odst. 3 zákona o silničním provozu žádost o vrácení řidičského oprávnění podává žadatel písemně u příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností. Podmínkou vrácení řidičského oprávnění je prokázání, že se žadatel podrobil přezkoušení z odborné způsobilosti podle zvláštního právního předpisu a dále prokázání zdravotní a psychické způsobilosti. Pro vrácení řidičského oprávnění platí přiměřeně § 101.
19. Soud se nejprve zabýval námitkou žalobce spočívající v neprokázání naplnění materiální stránky přestupku.
20. Magistrát ve svém rozhodnutí dospěl k závěru, že žalobce svým chováním naplnil všechny znaky přestupku, který mu byl kladen za vinu, tj. nejen jeho formální stránku, ale rovněž i materiální stránku. Žalobce porušil zákonnou povinnost a řídil motorové vozidlo, aniž by byl držitelem příslušného řidičského oprávnění a svým jednáním tak nepochybně významným způsobem ohrozil bezpečnost provozu na pozemních komunikacích. Žalobce se dopustil pro společnost škodlivého jednání, čímž byla dle názoru magistrátu naplněna materiální stránka přestupku. Žalovaný se k problematice naplnění materiální stránky přestupku v odůvodnění napadeného rozhodnutí vyjádřil obdobně, když uvedl, že žalobce řídil motorové vozidlo bez příslušného řidičského oprávnění, čímž porušil povinnost uloženou mu zákonem o silničním provozu. Žalovaný dále zdůraznil, že zájmem společnosti je, aby na pozemních komunikacích byla motorová vozidla řízena pouze osobami, jež jsou držiteli řidičského oprávnění pro příslušnou skupinu motorových vozidel. To, že žalobce řídil bez řidičského oprávnění, žalovaný vyhodnotil jako protiprávní a v důsledku škodlivé jednání, kterým došlo k naplnění materiální stránky přestupku. K právě uvedenému soud uvádí, že správní řízení je považováno za jeden celek. Pokud se tedy magistrát ve svém rozhodnutí zabýval naplněním materiální stránky přestupku a žalovaný jej napadeným rozhodnutím aproboval, je zcela zřejmé, že žalovaný vycházel z předpokladu, že naplněním formální stránky přestupku byla rovněž naplněna i materiální stránka přestupku, což ostatně sám žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl.
21. K dané problematice se nejednou vyjádřil Nejvyšší správní soud, který uvedl, že trestnost správních deliktů se řídí obdobnými principy a pravidly, jakými se dosud řídila trestnost trestných činů a proto pro trestnost jednání, které naplňuje formální znaky přestupku, musí být tedy naplněna i materiální stránka deliktu. Za přestupek je považováno takové zaviněné jednání fyzických osob, které naplňuje formální znaky stanovené v zákoně, přičemž jde o takové zaviněné jednání, které porušuje či ohrožuje zájem společnosti byť i v nepatrné míře. Lze tedy vycházet z předpokladu, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Tento předpoklad by však nenastal, za situace, kdy se k jednání, jež naplnilo formální znaky skutkové podstaty přestupku, přidruží další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti. V takovém případě by nedošlo k naplnění materiální stránky přestupku a jednání by tak nemohlo být za přestupek označeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45, či rozsudek

Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2012, č. j. 7 As 137/2011-52, oba dostupné na www.nssoud.cz).

22. S ohledem na práve uvedené jsou správní orgány povinny zkoumat, zdali určité jednání lze označit za přestupek a tudíž zda došlo k naplnění nejen formálního nýbrž i materiálního znaku přestupku. Za přestupek je považováno zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti, přičemž práve v porušení nebo ohrožení společnosti lze spatřovat materiální stránku přestupku. Pokud osoba dosáhne 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů a ve stanovené lhůtě odevzdá řidičský průkaz, a je řádně poučena o následcích, tak nepochybně ví, že nedisponuje nezbytným osvědčením k řízení motorových vozidel. Tak tomu bylo i v případě žalobce. Jednal-li žalobce v rozporu s § 123d odst. 1 a 3 zákona o silničním provozu a naplnil tím formální znaky skutkové podstaty přestupku § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu, za nějž byl postižen, má se za to, že byl naplněn i jeho materiální znak, ledaže by existovaly zvláštní okolnosti případu, které by snižovaly nebezpečnost jednání natolik, že by materiální znak nebyl naplněn. Žalobce svým jednáním opakovaně ohrožoval plynulost a bezpečnost silničního provozu, o čemž svědčí sedm záznamů v evidenci řidičů, které nakonec vedly ke ztrátě řidičského oprávnění. Tyto skutečnosti spíše snižují způsobilost žalobce řídit motorové vozidlo. Tvzení žalobce o značných řidičských zkušenostech stejně jako tvrzení o tom, že svým jednáním nemohl ohrozit plynulost a bezpečnost silničního provozu, když jej policejní hlídka stavěla v rámci běžné kontroly, nelze s ohledem na jeho řidičskou minulost považovat za skutečnost, která by natolik snižovala nebezpečnost jeho jednání, aby nebylo naplněno materiální hledisko přestupku. K argumentaci žalobce o značných zkušenostech tak soud nepřikládal žádnou váhu. Žalobce tak svým jednáním naplnil formální i materiální znaky skutkové podstaty přestupku a tudíž správní orgány nepochybily, pokud žalobce uznaly vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. e) bodu 1 zákona o silničním provozu. Soud tak žalobcovu námitku shledal nedůvodnou.
23. K druhé žalobcově námitce kde tvrdil, že nevěděl, že uplynutím sankce zákazu činnosti nenabývá automaticky zpět řidičské oprávnění, soud uvádí následující.
24. Žalobce jakožto držitel řidičského oprávnění byl povinen znát a dodržovat pravidla silničního provozu, mezi které patří i povědomí o bodovém hodnocení řidičů a maximální bodové míry, která nesmí být řidičem dosažena, aby nedošlo k odebrání řidičského oprávnění. Spolu s tím je nepochybně spojeno i povědomí o právních důsledcích s tím spojených. Dosažení nejvyššího stanoveného počtu bodů v evidenci řidičů dle § 123c odst. 3, tak jako tomu bylo v případě žalobce, má za následek nejen pozbytí řidičského oprávnění, ale rovněž i pozbytí odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel. Právní úprava v daném případě zavedla zvláštní postup pro navrácení řidičského oprávnění, jež je upravený v § 123d zákona o silničním provozu, kde se uvádí, že pro opětovné získání řidičského oprávnění může řidič žádat po uplynutí jednoho roku, ode dne pozbytí řidičského oprávnění, nicméně až poté co absoluuje přezkoušení z odborné způsobilosti podle zvláštního právního předpisu a předloží posudek o zdravotním vyšetření a výsledek z dopravně psychologického vyšetření, čímž prokáže svojí zdravotní a psychickou způsobilost (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 5. 2011, č. j. 8 As 23/2010-89, dostupný na www.nssoud.cz). Jak již

bylo uvedeno výše, žalobce na základě oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvy k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění, osobně odevzdal řidičský průkaz příslušnému správnímu orgánu, a byl poučen o skutečnosti, že ztrácí řidičské oprávnění.

25. Soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že žalobci mělo být známo, že v případě, kdy chtěl opětovně začít řídit motorová vozidla po pozbytí řidičského oprávnění v důsledku dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů, musí nejprve absolvovat potřebná přezkoušení a vyšetření, podat písemnou žádost o navrácení řidičského oprávnění a teprve poté, co bude žádost schválena, smí začít řídit motorové vozidlo. Soud proto neshledal žalobcovou námitku důvodnou.
26. Pro úplnost soud uvádí, že v napadeném rozhodnutí žalovaný neodkazoval na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2012, č. j. 7 As 137/2011-52, a proto soud neposuzoval jeho příhodnost na případ žalobce.
27. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku ad I. rozsudku podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
28. Současně v souladu s § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve výroku ad II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 4. února 2020

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce